

การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน
สำหรับบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

Creation of Education Management Model in the Aviation Business for
Thai Airways International Company Limited

¹นิสกร นครเก๋ (Nisakorn Nakornkao)

²นาดยา ปิลันธนานนท์ (Nataya Pilanthananond)

³อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์ (Udomluk Koolsriroj)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Kasetsart University)

Email: nisakorn21@hotmail.com

Received October 6, 2018; Revised October 20, 2018; Accepted September 15, 2019

Abstract

Purposes of this retrieved were to study academic administrative guideline in aviation business and other business which provide specific academic courses for their organizations, to create and to evaluate Thai Airways International Public Company Limited's academic administrative model. The samples were the persons who concerned with education from Panyapiwat Institute of Management, Civil Aviation Training Center and Royal Thai Survey Department for 10 personnel from each institutes by individual interview, including 11 expert in academic administration in aviation business from Thai Airways International Public Company Limited by using mixed format evaluation with consist of check list and open-ended questionnaires and analyzed by content analysis. The retrieved results found that Thai Airways International Public Company Limited could develop academic curriculum in aviation business for Bachelor degree in Business Aviation and Hotel and Tourism Management based on TQF: HEEd. and following with standard criteria of International Civil Aviation Organization, International Air Transport Association and The Office for National Education Standards and Quality Assessment to provide instructional management which enhance both academic and experiential learning through actual practices.

Keywords: Creation of Management Education Model, Business Aviation

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน และองค์กรธุรกิจอื่น ๆ ที่ดำเนินการผลิตบุคลากรในวิชาชีพเฉพาะด้าน พร้อมทั้งนำไปสร้างและประเมินรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบินของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายต่างๆ คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และพนักงานทางการศึกษา จากสถาบันปัญญาภิวัฒน์ สถาบันการบินพลเรือน และ โรงเรียนแผนกที่ทหาร กรมแผนที่ทหาร สถาบันละ 10 ท่าน โดยใช้การสัมภาษณ์ และผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์กรธุรกิจการบิน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 11 ท่าน โดยใช้แบบประเมินแบบผสมผสานประกอบด้วย แบบเลือกตอบและแบบปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยสรุปพบว่า บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) สามารถพัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรธุรกิจการบินได้ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่เกี่ยวข้องกับการบิน และการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว ตามกรอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ สมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศและสำนักงานรับรองมาตรฐานประเมินคุณภาพการศึกษา โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่มีประสบการณ์ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ พร้อมทั้งให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานจริง

คำสำคัญ: การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษา, องค์กรธุรกิจการบิน

บทนำ

การจัดการศึกษาด้านธุรกิจการบินในปัจจุบัน ได้รับการนิยมนจากหลายสถาบันการศึกษาในการเปิดหลักสูตร อีกทั้ง บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ได้กล่าวถึงอนาคตการบินเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการบิน เป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีขนาดใหญ่และมีมูลค่าที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลา จากสถิติที่ผ่านมามีการคาดการณ์มูลค่าที่เกิดจากการบินทั่วโลก (World annual RPK: Revenue Passenger Kilometers) เติบโตเฉลี่ยที่ร้อยละ 4.7 ต่อปี (จากปี ค.ศ. 2012 – 2032) และจะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในทุก ๆ 15 ปี จากปี ค.ศ. 1980 โดยคาดการณ์ไว้ว่า จำนวนผู้โดยสารต่อปีในเที่ยวบินประจำทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า คือ จาก 2.7 พันล้านคน ในปี 2554 เป็น 6 พันล้าน ภายในปี 2573 และจำนวนเที่ยวบินถูกประเมินว่าจะเพิ่มขึ้นจาก 30 ล้านเที่ยวบิน เป็น 60 ล้านเที่ยวบิน ภายในอีกประมาณ 20 ปี ปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตของตลาดการบิน จะเป็นการเติบโตแบบก้าวกระโดดของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา การเปิดกว้างยิ่งขึ้นของการค้าแบบเสรี และปรากฏการณ์การเติบโตอย่างต่อเนื่องของสายการบินต้นทุนต่ำที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคเอเชีย ถือเป็นพื้นที่ที่คาดการณ์ว่า ตลาดการบินจะเติบโตต่อเนื่องไปในอัตราที่รวดเร็วที่สุดแห่งหนึ่งในโลก การเจริญเติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็วนี้ ทำให้เกิดความต้องการบุคลากรทางการบินมากยิ่งขึ้น เพื่อตอบสนองการเจริญเติบโตของตลาดการบินในอนาคต

จากความเป็นมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า บริษัท การบินไทย จำกัด(มหาชน) ดำเนินธุรกิจด้านการบินมามากกว่า 58 ปี มีการดำเนินงานด้านการจัดอบรมและพัฒนาบุคลากรทางการบิน มีศูนย์ฝึกอบรมพนักงาน แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่จะผลิตบุคลากรในด้านการบิน ไม่สามารถออกวุฒิบัตรหรือวุฒิทางการศึกษาได้อย่างสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA: International Air Transport Association) สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ สถาบันการบินพลเรือน และโรงเรียนแผนที่ทหาร ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ วิธีดำเนินการด้านการศึกษา และนำผลการวิจัยมาสร้างรูปแบบ แนวทางการบริหารการจัดการและวิธีดำเนินการด้านการศึกษาใน

องค์กรธุรกิจการบินให้กับบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อผลิตและตอบสนองความต้องการบุคลากรด้านการบินที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านธุรกิจการบิน และอุตสาหกรรมบริการ แก่ประเทศไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทาง วิเคราะห์ และสังเคราะห์การบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบินและองค์กรธุรกิจอื่น ๆ ที่ดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรในวิชาชีพเฉพาะสำหรับองค์กรธุรกิจการบินและองค์กรธุรกิจอื่น ๆ ในประเทศไทย
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบินของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบินของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยรวบรวมเนื้อหาจากกลุ่มองค์กรธุรกิจที่ผลิตบุคลากรสำหรับองค์กรอื่น คือ International Air Transport Association (IATA) และสถาบันทางการศึกษาที่จัดการด้านการศึกษา โดยมีลักษณะที่นำเอาองค์ความรู้ กระบวนการ ผลิตภัณฑ์หรือการบริการขององค์กรหรือสถาบันมาใช้เป็นกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรสำหรับองค์กรของตนเองโดยเฉพาะ คือ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ สถาบันการบินพลเรือน และโรงเรียนแผนที่ กรมแผนที่ทหาร

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้บริหารจากสองสถาบัน และหนึ่งโรงเรียนคือ ผู้บริหารการศึกษาจากสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ สถาบันการบินพลเรือน และโรงเรียนแผนที่ กรมแผนที่ทหาร โดยผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง (purposive) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมและครบถ้วนสมบูรณ์

ขอบเขตด้านระยะเวลา ช่วงปีการศึกษาระหว่างปี 2556-2557

ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางการบริหารจัดการและวิธีดำเนินการด้านศึกษาเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาโดยศึกษาแนวคิดที่จะนำไปสู่การสร้างรูปแบบด้านการบริหารจัดการศึกษาและสถานศึกษา ด้วยการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะในหมวดที่ 5 ว่าด้วยเรื่องของการบริหารและการจัดการศึกษา โดยการบริหาร (Administration) และการจัดการ (Management) มีความหมายแตกต่างกันเล็กน้อย โดยการบริหารจะสนใจและสัมพันธ์กับการกำหนดนโยบายไปลงมือปฏิบัติ นักวิชาการบางท่านให้ความเห็นว่าการบริหารใช้ในภาครัฐ ส่วนการจัดการใช้ในภาคเอกชน อย่างไรก็ดี ในตำราหรือหนังสือส่วนใหญ่ทั้ง 2 คำนี้มีความหมายไม่แตกต่างกัน สามารถใช้แทนกันได้และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป (Rajakulchai, 2000) ซึ่งการบริหารจัดการสามารถสรุปได้ว่าเป็นกระบวนการทำงานผ่านบุคคลและทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่วางไว้ ซึ่งจะต้องมีลักษณะเป็นกระบวนการที่มีการเริ่มต้นและเป็นไปตามขั้นตอนตามลำดับ คือ มี การวางแผน การจัดโครงสร้าง บุคลากรและทรัพยากร การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การดำเนินการ และการวัดและประเมินผล

ส่วนรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้นำการบริหารที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based management) มาเป็นแนวทางในการบริหารการศึกษา ทั้งนี้สามารถสรุปความหมายของการบริหารจัดการ

สถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ว่าเป็นกระบวนการการทำงานผ่านผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และ ชุมชน ตลอดจนการนำเอาทรัพยากรอื่น ๆ มาใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรตามแผนงานโดยผู้บริหารโรงเรียน และ ชุมชนวางไว้ ซึ่งจะต้องมีลักษณะเป็นกระบวนการที่มีการเริ่มต้นและเป็นไปตามขั้นตอนตามลำดับ โดยมีกระบวนการทำงานตั้งแต่การวางแผน การพัฒนาธรรมเนียมโรงเรียน และการนำธรรมเนียมโรงเรียนไปสู่การปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย โดยยึดหลักการเป้าหมายและมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของชาติและของหน่วยงานต้นสังกัด (Office of the Education Council, 2003) ทั้งนี้ผู้บริหารต้องมีความเข้มแข็ง สามารถบริหารแบบชีอีโอ (Guthrie, 1986) และกระจายอำนาจการบริหารจัดการ มีอิสระ คล่องตัว การเรียนรู้ พัฒนา โดยมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมในการบริหารจัดการและทำงาน แบ่งการบริการได้ด้วยตนเองเป็น 4 ฝ่ายหลัก ได้แก่ การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคลากรการบริหารวิชาการ และการบริหารงานทั่วไป ซึ่งรวมไปถึงการจัดทำแผนประจำปี การประกันคุณภาพและรายงานผลการปฏิบัติงาน การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร และการจัดการเรียนการสอน (Kaewdang, 2003) ซึ่งแนวทางการบริหารจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา และแนวทางการบริหารจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในประเด็นของหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล เป็นหลักการควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการจัดการศึกษา และตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กฎกระทรวง และระเบียบคณะกรรมการอุดมศึกษา แนวทางการบริหารจัดการศึกษาตามการประเมินภายในและภายนอก

นักวิชาการที่ได้ให้ความหมาย ประเภท องค์ประกอบ และคุณลักษณะที่ดีของรูปแบบ ผู้วิจัยสรุปความหมายของรูปแบบได้ว่า แผนภาพแสดงที่เป็นตัวแทนของหลักการหรือแนวคิดที่เป็นตัวอย่างหรือแบบอย่างที่เป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ (Good, 1973) ที่แสดงเป็นความสัมพันธ์ของปัจจัย องค์ประกอบหรือตัวแปร และบรรยายหรืออธิบาย หรือ นำไปสร้างเป็นสูตรทางคณิตศาสตร์ สถิติ วิทยาศาสตร์ หรือ พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยใช้หลักการเปรียบเทียบโครงสร้างของรูปแบบให้สอดคล้องกับลักษณะที่คล้ายกันทางกายภาพ ข้อมูลและความรู้รูปแบบที่ได้นั้นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้โดยใช้การสังเกต หาข้อสนับสนุนและตรวจสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ (Keeves, 1988) ซึ่งถูกนำไปพัฒนาเป็นรูปแบบต่อไป

ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้แนวคิดของ Keeves (1988) ซึ่งได้จำแนกประเภทของรูปแบบ ที่มีลักษณะเป็นรูปแบบเชิงอธิบาย (semantic model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยาย หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษา โดยขั้นตอนการสร้างรูปแบบประกอบด้วย 3 ขั้นตอนที่สำคัญคือ 1) การศึกษา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ในประเด็นที่ต้องการศึกษา 2) การร่าง หรือการสร้างรูปแบบตามขั้นตอน และองค์ประกอบที่กำหนด 3) การตรวจสอบรูปแบบในส่วนของการตรวจสอบรูปแบบใช้วิธีการตรวจสอบรูปแบบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบซึ่งเป็นการวิเคราะห์จากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ (characteristic)

การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ Hirsch (1994) ได้กล่าวถึงแนวทางการประเมินอิงผู้เชี่ยวชาญในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการศึกษา จะทำให้ได้ประโยชน์ คือ ช่วยอธิบายวัตถุประสงค์ และกระบวนการเชิงคุณภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กัน และระหว่างองค์ประกอบย่อยและองค์ประกอบใหญ่ของเรื่องหนึ่งซึ่งสะท้อนการหยั่งรู้ สู่การกำหนดวัตถุประสงค์ หรือรูปแบบที่ออกแบบไว้สมบูรณ์และสลับซับซ้อน การสะท้อนกลับทั้งที่เป็นกระบวนการ และผลผลิตของการปฏิบัติงาน และเป็นการแปรและตัดสินคุณค่าจากประสบการณ์ที่ใช้มนุษยธรรมเป็นหลัก ซึ่งใช้การสังเคราะห์ความรู้จากกระบวนการทางวิจัย แตกต่างกันตามทฤษฎีการหยั่งรู้ จะเห็นได้ว่าการตรวจสอบหรือการประเมินรูปแบบโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญไม่ได้มีจุดเน้นที่การค้นหา “ฉันทามติ” จาก

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แต่เป็นวิธีการ“เติมเต็ม”ความสมบูรณ์ของประเด็นที่ศึกษาโดยอาศัยความชำนาญการของผู้เชี่ยวชาญที่ร่วมสัมมนา

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน เพื่อตอบคำถามการวิจัย และสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบินของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดบริหารจัดการศึกษา จากแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษา พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา กฎ ระเบียบ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา การประเมินภายใน ภายนอก และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ รวมถึงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถาบัน นำผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยเอกสารการบริหารการศึกษา มากำหนดเป็นแนวคิด เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบ (Model) การบริหารจัดการการศึกษาขององค์กรธุรกิจหรือสถาบันทางการศึกษาที่จัดการด้านการศึกษา เพื่อผลิตบุคลากรสำหรับองค์กรของตนเองโดยเฉพาะ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการสร้างเครื่องมือและปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำ

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน ดำเนินการด้วยการนำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการบริหารศึกษาที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขไปสัมภาษณ์ กับผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเลือกแบบเจาะจง จากกลุ่มนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการ และกลุ่มผู้ปฏิบัติ ครั้งที่ 1 คือ ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ครู/อาจารย์ เจ้าหน้าที่/ประชาสัมพันธ์ พนักงานของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัตน์ สถาบันการบินพลเรือน และโรงเรียนแผนที่ กรมแผนที่ทหาร สถาบันละ 10 คน และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ทั้งหมดมาสังเคราะห์ โดยใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า ในการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล เพื่อทำเครื่องมือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรูปแบบแนวทางการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน ไปสอบถามความคิดเห็นกับผู้ทรงคุณวุฒิ จากกลุ่มนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการ และกลุ่มผู้ปฏิบัติ ของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ครั้งที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้บริหารระดับสูง และหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 11 คน และนำข้อมูลที่ได้ไปจัดทำเป็นร่างรูปแบบโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบินของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอนที่ 2 คือแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารศึกษา มีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารศึกษา โดยจัดประเด็นที่สัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับผลของการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยตามเครื่องมือ เป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทและองค์ประกอบของร่างรูปแบบแนวทางการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน ที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย ตลอดจนการสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามมีลักษณะผสมผสาน (Mixed Format) และแบบปลายเปิด (Open Ended)

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน ดำเนินการโดยสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบแนวทางการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบินของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับร่างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบินของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยนำไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ในการสร้างและปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ

ตามคำแนะนำ และนำเครื่องมือแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบแนวทางบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจ การบินที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขไปสอบถามความคิดเห็นกับกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ครั้งที่ 2 ได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้บริหารระดับสูง และหัวหน้าฝ่ายต่างๆ โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 11 คน หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงเป็นรูปแบบและสรุปแบบโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาใน องค์กรธุรกิจการบินของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอนที่ 3 คือ แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบแนวทาง บริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบินของผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นการประเมินและสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ รูปแบบเชิงอธิบาย (Semantic Model) ซึ่งสังเคราะห์จาก “แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรูปแบบแนวทาง บริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน” โดยแบบประเมินมีลักษณะผสมผสาน(Mixed Format) ประกอบด้วย แบบเลือกตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open Ended) ที่ระบุนรายละเอียดของรูปแบบและองค์ประกอบของ แนวทางการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยพื้นฐาน (Basic ReRetrieved) โดยมีเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวม ข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ได้แก่ (1) แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารศึกษา (2) แบบสอบถามความ คิดเห็นเกี่ยวกับร่างรูปแบบแนวทางบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน และ (3) แบบประเมินความเหมาะสม ของรูปแบบแนวทางบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบินของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ผ่านการพัฒนาและปรับปรุง คุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการอ้างอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) โดยทำตารางแยกให้ เห็นถึงความแตกต่าง พร้อมทั้งนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยาย เพื่อให้ได้ข้อมูลดังต่อไปนี้ คือ 1) ข้อมูลด้านการจัดตั้ง สถาบัน 2) ข้อมูลด้านการบริหารสถาบันการศึกษา 3) ข้อมูลด้านการศึกษา และ 4) ข้อมูลด้านบุคลากรทางการศึกษา และคณาจารย์ ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร จัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดตั้งสถาบัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่าการจัดตั้งสถาบันต้องได้รับการสนับสนุนจาก บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และจัดตั้งโดยโครงการร่วมมือกับสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมี รูปแบบการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นที่จะผลิตบัณฑิตที่มีประสบการณ์ทั้งทางด้านทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติงานจริง (Work-Based Learning) มีคณะกรรมการสถาบันเป็นผู้ดูแลตามพระราชบัญญัติกาจัดตั้ง พ.ศ. 2535 มาตรา 10, 12 และ 13

2. ด้านการบริหารสถาบันการศึกษา สรุปได้ว่า แผนการปฏิบัติงาน มีสำนันโยบาย และแผนของสถาบัน เป็นผู้วางแผนการปฏิบัติงาน และงบประมาณในการจัดทำนโยบาย จัดทำโดยคณะกรรมการสถาบัน และจัดทำแผน ด้านการเงินล่วงหน้า 5 ปี

3. ด้านการศึกษา การกำหนดลักษณะของสถาบันฝึกอบรมผลิตบุคลากรด้านการบินตามมาตรฐานของ องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และคณะกรรมการวิชาการจากบุคคลภายใน ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก เป็นคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หลักเกณฑ์การให้ปริญญาเฉพาะหลักสูตรสำหรับปริญญาตรี ด้านวิชาการ และ วิชาชีพ ได้แก่ ปริญญาตรีด้านเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาการจัดการจราจรทางอากาศ สาขาการจัดการขนส่งสินค้าทาง

อากาศ และสาขาการจัดการท่าอากาศยาน และปริญญาตรีด้านวิทยาการจัดการบัณฑิต สาขาการจัดการธุรกิจการบิน และสาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยการจัดการเรียนการสอนแบ่งเป็น 3 ภาค ภาคละ 3 เดือน ใช้เครื่องหมายของบริษัทเป็นเครื่องหมายและตราสัญลักษณ์ กำหนดครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ ตามสถาบันหรือวิทยาลัยที่ร่วมทำ MOU กำหนด และเครื่องแบบนักศึกษาเป็นชุดนักศึกษาทั่วไป พร้อมทั้งมีชุดสำหรับฝึกปฏิบัติงาน ที่มีเครื่องหมายของสถาบัน

การรับรองการประกันคุณภาพจากสถาบันวิชาชีพ ได้รับการรับรองจาก ICAO และ IATA รวมถึงได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) การกำหนดเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกามาตรา 10, 12 และ 13 การวัดและการประเมินผลการศึกษา ให้เป็นไปตาม สกอ. และ/หรือตามระเบียบของมหาวิทยาลัยร่วมทำ MOU กำหนด และการประเมินคุณภาพภายใน ให้ประเมินโดยคณะกรรมการศึกษา ตามระเบียบของมหาวิทยาลัยร่วมทำ MOU ตาม ICAO และ IATA กำหนด ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอก ตรวจสอบมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดย สกอ., สมศ., กรมการบินพลเรือน และ ICAO กำหนด

การกำหนดลักษณะผู้เรียน/นักศึกษา การกำหนดการสอบแข่งขัน/คัดเลือก ต้องมีคุณสมบัติตามที่สถาบันกำหนด จบวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และจะพ้นสภาพนักศึกษา เมื่อมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.0 สอบตก และถูกตัดคะแนนความประพฤติ อัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม ทุนการศึกษาค่าเล่าเรียนแบบจ่ายเป็นภาคเรียน และให้ทุนการศึกษาสำหรับผู้ที่มีเกรดสะสมที่ 3.50 ได้รับการยกเว้นค่าเล่าเรียนทั้งหมด โดยในระหว่างรับทุนต้องรักษาเกรดเฉลี่ยไว้

4. ด้านคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การกำหนดตำแหน่งของผู้บริหาร และคณาจารย์ให้เป็นไปตามหน้าที่รับผิดชอบ และคุณวุฒิที่สถาบันกำหนด โดยมีประสบการณ์ด้านวิชาการ วิชาชีพ และมีความชำนาญเฉพาะด้าน คุณสมบัติของผู้บริหารรวมถึงคณาจารย์ ควรมีการศึกษาระดับปริญญาโท หลักเกณฑ์การจ้าง สวัสดิการของคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา กำหนดโครงสร้างอัตราค่าจ้างโดยสถาบัน และการคุ้มครองการทำงานรวมถึงผลประโยชน์ของคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้ตามพระราชบัญญัติกฎหมายแรงงาน กำหนดและตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

สรุปผล

การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน สำหรับบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) สรุปผลการวิจัย ดังนี้

การจัดตั้งสถาบัน จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ควรผลิตและพัฒนาอุตสาหกรรมการบิน โดยให้การศึกษาในระดับปริญญาตรี เน้นความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพ

การบริหารการศึกษา พบว่า ควรคัดสรรคณะกรรมการบริหารสถาบันจากหน่วยงานของรัฐ เอกชน และจากสถาบันการศึกษาอื่น ผลของการคัดสรรคณะกรรมการบริหารสถาบันจากหน่วยงานของรัฐ เอกชน และจากสถาบันการศึกษาอื่น ในการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน สำหรับบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) นั้นจะส่งผลดีต่อการบริหารจัดการสถาบัน ที่จะได้รับความรู้ความสามารถตลอดจนประสบการณ์จากหน่วยงานของรัฐ เอกชน และจากสถาบันการศึกษาอื่น มาเป็นข้อคิดและแนวทางในการบริหารจัดการสถาบันให้สามารถประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ กับผู้บริหารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่จะขับเคลื่อนการดำเนินงานได้

มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังที่ Boonyakiat (2010) ได้กล่าวถึงการพัฒนาสมรรถนะการบริหารให้พร้อมจะอยู่ร่วมกันและส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษา ทั้งในบริบทของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างสถาบันที่ให้บริการทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการขยายโอกาสทางการศึกษาให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ และส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจในการบริหารหรือร่วมบริหารกับนิติบุคคลหรือหน่วยงานอื่น

การจัดการศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของการจัดตั้งสถาบันของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนแบบ work-based learning ซึ่งสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติงานได้ พร้อมทั้งผลิตและพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้าน รวมถึงการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้แบบที่ม ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบ work-based learning (WBL) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดพัฒนาการทุกด้าน ทั้งนี้ในสหรัฐอเมริกา ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ประสบการณ์จริงหรือสถานที่ฝึกงานสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดย Castellano et al. (2017) พบว่า สถาบันการเรียนเตรียมอุดมศึกษาและเตรียมอาชีพ มีกฎหมาย/พระราชบัญญัติกำหนดหลักสูตร (POS) ที่มีผลต่อคุณภาพ อัตราการจบและโอกาสการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงหรือสถานที่ฝึกงาน ทั้งนี้เกิดจากการผสมผสานเนื้อหาทางวิชาการและอาชีพและการศึกษาด้านเทคนิค (CTE) ที่ได้จากประสบการณ์การทำงาน ดังนั้นในสหรัฐอเมริกา จึงได้มีการสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาจัดการเรียนการสอนด้วย WBL

การวัดและประเมินผลการศึกษา พบว่าสถาบันการศึกษาของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ควรนำการวัดและประเมินผลการศึกษาตามระเบียบของสถาบัน MOU กำหนด ทั้งนี้เป็นการประเมินคุณภาพภายนอกที่สอดคล้องกับการตรวจสอบมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยมีการวัดประเมินผลตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กรมการบินพลเรือน (สถาบันการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย) และ International Civil Aviation Organization (ICAO) หรือ องค์กรการบินระหว่างประเทศ การนำมาตรฐานการศึกษาและวิชาชีพนั้นต้องการให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีคุณวุฒิหรือใบประกอบวิชาชีพในการรับรองการสมัครงานหรือประกอบอาชีพ เช่นเดียวกับสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ และสถาบันการบินพลเรือนต่างใช้เกณฑ์ตามสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา(สกอ.) และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กำหนดเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mutereko (2018) ว่าการนำเกณฑ์การวัดประเมินผลของสถาบันรับรองทางวิชาชีพมาใช้เป็นกลไกในการบริหารการศึกษานั้น เพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามที่ตลาดแรงงานต้องการ และที่น่าสนใจคือการบริหารจัดการสถาบันการศึกษาโดยใช้เกณฑ์ทางวิชาชีพนี้ยังเป็นที่ยอมรับต่อความต้องการของนักศึกษาเป็นอย่างมาก

การกำหนดคุณสมบัติของคณาจารย์ พบว่า คณาจารย์ต้องมีประสบการณ์ด้านวิชาการและวิชาชีพ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และสำเร็จการศึกษาไม่น้อยกว่าระดับปริญญาโท ผู้วิจัยเห็นด้วยกับการกำหนดคุณสมบัติของคณาจารย์ เนื่องจากคณาจารย์ที่มีความรู้ทางด้านวิชาการที่สามารถถ่ายทอดและประยุกต์การจัดการเรียนการสอนแก่นิสิตนักศึกษาได้ดั่งนั้น จะต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและอย่างน้อยที่สุดควรสำเร็จการศึกษาไม่น้อยกว่าระดับปริญญาโท ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ Asghar & Pilkington (2018) ที่แสดงให้เห็นความสำคัญของประสบการณ์ด้านวิชาการและวิชาชีพที่ส่งผลต่อคุณภาพของความสามารถในการสอนและประสบการณ์ที่ส่งผลถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพสูงตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบินของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นแนวทางกำหนดองค์ประกอบและสร้างขึ้นโดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและประเมินความเหมาะสม พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ

1) ด้านการจัดตั้งสถาบัน 2) ด้านการบริหารสถาบันการศึกษา 3) ด้านการศึกษา และ 4) ด้านบุคลากรทางการศึกษา และคณาจารย์

อภิปรายผล

การจัดตั้งสถาบันเพื่อผลิตบุคลากรเกี่ยวกับการบินและพัฒนาอุตสาหกรรมการบิน ซึ่งบริษัทการบินไทย จำกัด(มหาชน) สามารถเพิ่มผลผลิตและพัฒนาบุคลากรทางด้านการบิน ตามความต้องการของการตลาด อุตสาหกรรมการบินให้กับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบินได้ สอดคล้องกับการเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เกี่ยวกับงานวิจัย บทความวิชาการ ในการประชุมวิชาการด้านการบินระดับชาติเพื่อนำไปพัฒนาอุตสาหกรรมการบินให้ก้าวไปสู่การพัฒนา “ประเทศไทย 4.0” ของสถาบันการบินพลเรือน เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2560 ณ โรงแรมโนโวเทล สุวรรณภูมิ (Civil Aviation Training Center, Thailand, 2017) กล่าวถึง การพัฒนา อุตสาหกรรมการบินว่า เป็นโมเดลของเศรษฐกิจที่เน้นคุณค่า (Value-Based Economy) และการขับเคลื่อนด้วย นวัตกรรม (Innovation-Driven Economy) เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลที่จะเร่งผลักดันการพัฒนา อุตสาหกรรมการบินให้ได้ตามมาตรฐานสากล และเป็นศูนย์กลางผลิตบุคลากรด้านการบินในภูมิภาคอาเซียน

การบริหารการศึกษา พบว่า ควรคัดสรรคณะกรรมการบริหารสถาบันจากหน่วยงานของรัฐ เอกชน และจาก สถาบันการศึกษาอื่น ผลของการคัดสรรคณะกรรมการบริหารสถาบันจากหน่วยงานของรัฐ เอกชน และจาก สถาบันการศึกษาอื่น ในการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน สำหรับบริษัท การบินไทย จำกัด สอดคล้อง กับ Boonyakiat (2010) ได้กล่าวถึงการพัฒนาสมรรถนะการบริหารให้พร้อมจะอยู่ร่วมกันและส่งเสริมความร่วมมือ ด้านการศึกษา ทั้งในบริบทของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างสถาบันที่ให้บริการทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา การขยายโอกาสทางการศึกษาให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ และส่งเสริมให้ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจในการบริหารหรือร่วมบริหารกับนิติบุคคลหรือหน่วยงานอื่น

การจัดการศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของการจัดตั้งสถาบันของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนแบบ work-based learning สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติงานได้ การ จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดพัฒนาการทุกด้าน โดยสถาบันการศึกษาร่วมมือกับผู้ประกอบการในการ รับผิดชอบจัดการเรียนการสอน ที่สำคัญการเรียนและการปฏิบัติงานต้องอยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน จึงจะสามารถ สังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่น่าสนใจให้เกิดประโยชน์ในการทำงานได้ สอดคล้องกับ Manarangsarn (2016) ได้ กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (work-based education) เป็นการเรียนการสอน ที่เน้นการปฏิบัติจริง ควบคู่กับการเรียนการสอนทางทฤษฎีในห้องเรียน ซึ่งถือเป็นการพัฒนาความสามารถใน การเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาได้ตลอดชีวิต

การวัดและประเมินผลการศึกษา พบว่า สถาบันการศึกษาของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ควรนำการ วัดและประเมินผลการศึกษาตามระเบียบของสถาบัน MOU กำหนด ทั้งนี้เป็นการประเมินคุณภาพภายนอกที่ สอดคล้องกับการตรวจสอบมาตรฐานและตัวบ่งชี้ โดยมีการวัดประเมินผลตามเกณฑ์ของ สกอ., สมศ., กรมการบิน พลเรือน (สถาบันการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย) และ International Civil Aviation Organization (ICAO) หรือองค์กร การบินระหว่างประเทศการนำมาตรฐานการศึกษาและวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mutereko (2018) ว่าการ นำเกณฑ์การวัดประเมินผลของสถาบันรับรองทางวิชาชีพมาใช้เป็นกลไกในการบริหารการศึกษานั้น เพื่อให้มั่นใจว่า

บัณฑิตสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามที่ต้องการ และที่น่าสนใจคือการบริหารจัดการสถาบันการศึกษา โดยใช้เกณฑ์ทางวิชาชีพนี้ยังเป็นที่ยอมรับต่อความต้องการของนักศึกษาเป็นอย่างมาก

การกำหนดคุณสมบัติของคณาจารย์ ผลการวิจัยพบว่า คณาจารย์ต้องมีประสบการณ์ด้านวิชาการและวิชาชีพ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และสำเร็จการศึกษาไม่น้อยกว่าระดับปริญญาโท เนื่องจากคณาจารย์ที่มีความรู้ทางด้านวิชาการที่สามารถถ่ายทอดและประยุกต์การจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาได้ดีนั้นจะต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Prevost et al. (2018) ที่ประเมินผลหลักสูตร STEM กับบัณฑิตที่จบการศึกษาไปแล้ว พบว่าผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จในอาชีพล้วนได้รับอิทธิพลจากการสอน เมื่อนำเอาสิ่งที่เรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ตามเครื่องมือเก็บรวบรวมผลการวิจัย มีผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการบริการจัดการจัดการศึกษาคลาดเคลื่อน ดังนั้นต้องมีการประชุมหรือชี้แจงทำความเข้าใจให้ตรงกันก่อน

2. ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรธุรกิจการบิน สำหรับบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ได้ไปใช้นั้นต้องเตรียมความพร้อมของบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ซึ่งประกอบด้วย

ด้านสถานประกอบการและผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีส่วนสนับสนุนการเรียนได้เป็นอย่างดี จึงควรชี้แจงทำความเข้าใจในการเรียนการสอนตามหลักสูตรกับบุคคลกลุ่มนี้ด้วยเพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ด้านผู้บริหารภายในควรศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบัน และการบริหารจัดการศึกษา เพราะเป็นสายการบินที่ทำธุรกิจด้านการบินมาเป็นระยะเวลานาน หากตั้งสถาบันควรศึกษา หาข้อมูลสนับสนุนในการจัดตั้งสถาบันอย่างแท้จริง พร้อมทั้งสรรหาผู้บริหารภายนอกที่มีประสบการณ์มาช่วยบริหาร และทำความเข้าใจร่วมกันก่อนที่จะจัดตั้งสถาบัน รวมถึงการบริหารจัดการศึกษาควรศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม หรือทำการฝึกอบรมเรื่องการบริหารจัดการศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจในระเบียบ ขั้นตอน การบริหารงบประมาณให้ชัดเจน และศึกษาการวัดประเมินผลให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดสามารถประกอบกิจการด้านสถาบันการศึกษาด้านวิชาชีพได้

ด้านผู้สอน ต้องจัดประชุมชี้แจงให้ผู้สอนเข้าใจในรายวิชาที่สอนในหลักสูตรเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการสอน การใช้สื่อทรัพยากรการเรียนรู้ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรายวิชาและบรรลุวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ตามเวลาที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

หากต้องทำวิจัยในเรื่องใด ๆ ต่อไปจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญประเมินหรือให้ข้อเสนอแนะ ควรวางแผนในเรื่องระยะเวลาในการเก็บข้อมูลให้เหมาะสม เพื่อที่ผู้เชี่ยวชาญจะได้มีเวลาเพียงพอ และสามารถให้ความคิดเห็นในเรื่องที่ต้องการได้อย่างเต็มที่ รวมถึงมีการทำความเข้าใจในชิ้นงานและวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่มีคุณภาพที่สุดและตรงตามเป้าหมายของการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้ ได้องค์ความรู้ด้านวิชาการและแนวทางในการสร้างรูปแบบในการบริหารจัดการทางด้านการศึกษาขององค์กรธุรกิจการบิน กับ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และองค์กรอื่น ๆ เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการบิน ให้ตอบสนองตามความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมการบินต่อไป

References

- Asghar, M., & Pilkington, R. (2018). The Relational Value of Professional Dialogue for Academics Pursuing HEA Fellowship. *International Journal for Academic Development*, 23(2), 135–146.
- Boonyakiat, C. (2010). *The Education preparation to step into the ASEAN community in 2015*. Retrieved January 15, 2015, from <http://www.chinnaworn.com/index.php?lay=show&ac=article&id=539155790&Ntype=1>,
- Castellano, M. E., Richardson, G. B., Sundell, K., & Stone, J. R., (2017). Preparing Students for College and Career in the United States: The Effects of Career–Themed Programs of Study on High School Performance. *Vocations and Learning*, 10(1), 47–70.
- Civil Aviation Training Center, Thailand. (2017). *National Aeronautical Congress of Thailand*. Retrieved December 17, 2017, from <https://www.conferenceintha.com/eventdetail/1746>
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. (3rd ed.), New York: McGraw–Hill.
- Guthrie, J. W. (1986). School Based Management: The Next Needed Education Reform. *Phi Delta Kappan*, 68(4), 305–309.
- Hirsch, I. (1994). Countertransference Love and Theoretical Model. *Psychoanal, Dial.*, 4(1), 171–192.
- Kaewdang, R. (2003). *School of Jurisprudence*. Bangkok: Wattana Panich.
- Keeves, J. P. (1988). *Model and Model Building*. U.K.: Pergamon Press.
- Manarangsan, S. (2016). *Work-based education*. Retrieved September 1, 2016, from <https://www.pim.ac.th/th/news/446/pim-work-based-education.html>,
- Mutereko, S. (2018). Analyzing the Accreditation of Engineering Education in South Africa through Foucault's Panopticon and Governmentality Lenses. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 43(2), 235–247.
- Office of Education Council. (2003). *School-based management*. Bangkok: Prigwhan Company Limited.
- Prevost, L. B., Vergara, C. E., Urban–Lurain M. & Campa, H. (2018). Evaluation of a High–Engagement Teaching Program for STEM Graduate Students: Outcomes of the Future Academic Scholars in Teaching (FAST) Fellowship Program. *Innovative Higher Education*, 43(1), 41–55.
- Rajakulchai, S. (2000). *Administrative planning and Control*. (2nd ed.), Bangkok: CU Printing House.